

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: مناف فلکی فر

۲۳ می ۲۰۲۱

جمهوری اسلامی، یک پروژه امپریالیستی!

(سخنرانی یکی از فعالین چریکهای فدائی خلق ایران در سمپوزیوم ضد امپریالیستی آنلاین - پاریس)

با درودهای گرم انقلابی به همه رفقاء و دوستان حاضر در پلانتفرم، و با تشکر از سازماندهندگان این برنامه، اجازه بدهید در ابتداء از طرف چریکهای فدائی خلق ایران، یاد تمامی رزمندگان کمونیست و مبارز را که در سراسر جهان در مبارزه با سلطه امپریالیسم و نظام سرمایه داری جان باختند، گرامی بدارم.

همچنین درودهای گرم خود را نثار اسراء و زندانیان سیاسی قهرمانی می کنیم که در هر گوشه دنیا از ایران گرفته تا فیلیپین و از پرو تا ترکیه، از بنگله دیش تا افغانستان و سودان در سیاهچالهای امپریالیسم و رژیمهای سرکوبگر وابسته به آن، دلیرانه در برابر شکنجه های وحشیانه پاسداران نظام سرمایه داری مقاومت می کنند و پرچم حقانیت مبارزه طبقه کارگر و خلقهای تحت ستم علیه امپریالیسم و رژیمهای مزدور آن را با پایداری و خون خود در اهتزاز نگاه داشته اند.

امروز در شرایطی در اینجا گردآمده ایم که شعله های بحران لاعلاج نظام سرمایه داری جهانی از پیشرفته ترین کشورهای متروپل گرفته تا دورافتاده ترین کشورهای وابسته و تحت سلطه، حیات و هستی صد ها میلیون تن از کارگران و خلقهای تحت ستم را می فشارد و سرمایه داران غارتگر می کوشند تا بار این بحرانها را بر بستر تشدید رقابتهای مرگبار خویش از طریق بحران افروزی های سیاسی و راه انداختن جنگهای امپریالیستی در چهارگوشه دنیا بر دوش کارگران و توده های محروم سرشکن کنند. در چنین شرایطی، همه گیری ناشی از ویروس کرونا نیز بر ابعاد فشارها و فقر و فلاکت و بیکاری حاکم بر زندگی ستمدیدگان افزوده است. از دل این بحرانها در حالی که مشتی سرمایه دار زالو صفت هر چه ثروتمندتر بیرون می آیند، توده بزرگی از کارگران و زحمتکشان هر چه بیشتر به کام مرگ و نیستی فرو می روند. و این زمینه اصلی تضادها و مبارزه ای ست که بین این دو قطب یعنی سرمایه داران، و کارگران و زحمتکشان جریان دارد.

می خواهم امروز از این فرصت استفاده کنم و در مورد شرایط ایران و تجربه توده های ستمدیده، تحت حاکمیت رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی صحبت کنم.

۴۲ سال پیش کارگران و خلقهای دلیر کشور ما در تداوم هفت سال مبارزه بی امان چریکهای فدائی خلق ایران و دیگر نیروهای مسلح علیه سلطه امپریالیسم و رژیم وابسته شاه به پا خاستند و بساط ننگین رژیم شاه را با قیامی مسلحانه به گورستان تاریخ سپردند. اما در شرایط فقدان یک رهبری انقلابی و کمونیستی بر این قیام، اربابان امپریالیست شاه موفق شدند خمینی را به نام انقلاب و در واقع علیه آن بر جنبش توده ها سوار کنند. آنها در کنفرانس گوادولوپ به این نتیجه رسیده بودند که حفظ شاه در شرایط انقلاب توده ها ممکن نیست. پس با یک عقب نشینی تاکتیکی به رفتن شاه رضایت دادند و با آوردن خمینی بر سر کار، یک تعرض استراتژیک را به جنبش انقلابی مردم ما سازمان دادند.

در شرایطی که مردم انقلابی ضرورت تداوم مبارزه علیه امپریالیسم و در رأس آنها امپریالیسم آمریکا را در این شعار فریاد می زدند که "بعد از شاه نوبت آمریکاست"، رژیم جمهوری اسلامی برای فریب توده ها و هم پیمان نشان دادن خود با مردم به سردادن شعارهای ضد امپریالیستی پرداخت ولی در همان حال سرکوب وحشیانه انقلاب ضد امپریالیستی دمکراتیک مردم ایران را در دستور کار خود قرار داد و به طور برجسته در گوردستان و ترکمن صحرا و خوزستان، حیات مردم به پا خاسته علیه سلطه امپریالیستها و سرمایه داران حاکم را به خاک و خون کشید. در طول سالهای اولیه دهه ۸۰ این رژیم با تعرض به توده های انقلابی و سازمانهای انقلابی، هزاران تن از کمونیستها و مبارزین ضد امپریالیست را در زندان ها قتل عام کرد. این فاجعه امروز انعکاس بین المللی یافته است. در سال ۱۹۸۰ جمهوری اسلامی با تدارک و آتش بیاری در یک جنگ امپریالیستی یعنی جنگ فاجعه بار ایران و عراق که ۸ سال به طول انجامید، میلیونها تن از توده های ستمدیده ایران و عراق که در میان آنها بیشمار جوان مبارزی وجود داشتند که در جریان انقلاب پرورده شده بودند را کشت و زخمی و آواره کرد. در همان حال تمام منافع این جنگ ارتجاعی به جیب امپریالیستها، سرمایه داران ایران و عراق و کمپانی های اسلحه سازی، نفت، بیمه و ... سرازیر شد. در دوره پس از جنگ، رژیمی که شعارهای ضد آمریکائی و ضد امپریالیستی سر می داد، مجری یکی از بزرگترین تعرضات وحشیانه امپریالیستها به ثروتهای طبیعی و نیروی کار ارزان در بازار ایران در قالب پیشبرد و اجرای برنامه های بزرگترین نهاد های امپریالیسم جهانی یعنی صندوق بین المللی پول و بانک جهانی گردید. کاری که حتی رژیم مزدور شاه نیز هنوز قادر به انجام آن نشده بود.

رژیم جمهوری اسلامی با سرکوب سیستماتیک هر گونه مخالفت توده ها، با سرکوب زنان که بیانگر عزم او برای سرکوب جامعه بود، با غیر قانونی اعلام کردن هر گونه تشکل مستقل حتی صنفی، با تصویب ارتجاعی ترین قوانین ضد کارگری، ضد زن و ... یک جهنم واقعی برای کارگران و بهشت برین برای سرمایه داران استثمارگر ساخته است. به موازات چنین سیاستهایی، زندانهای جمهوری اسلامی مملو از جوانان چپ و مبارزین واقعا ضد امپریالیست شده است و چوبه های دار و جوخه های اعدام لحظه ای از کار نمی افتند.

سرکوب شدید اعتراضات صنفی و سیاسی مردم ایران، با پیشبرد سیستماتیک محیلانه ترین سیاستهای امپریالیستی در سطح ایران و منطقه توسط جمهوری اسلامی عجین شده است. در طول ۴۲ سال گذشته جمهوری اسلامی زیر نام مبارزه با شیطان بزرگ، مجری کثیفترین سیاستهای امپریالیستها و راست ترین جناح های سرمایه داری در سطح جهان از جمله پروژه "بنیاد گرائی اسلامی" بوده است. این رژیم یکی از بزرگترین حامیان دارو دسته های اسلامی رنگارنگ سیا ساخته و مزدور در سطح منطقه از یمن و سوریه و فلسطین گرفته تا شمال آفریقا و عراق و افغانستان می باشد که نقشی جز تسهیل پیشبرد سیاستهای تجاوزکارانه و سرکوبگرانه امپریالیستها علیه کارگران و خلقهای تحت ستم و کمونیستها و مبارزین واقعا ضد امپریالیستی نداشته و ندارند.

به طور خلاصه بررسی تمام سیاستهای کلان جمهوری اسلامی در زمینه های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی و نظامی چه در سطح بین المللی و چه در سطح منطقه ای و داخلی نشان می دهد که این رژیم، یک پروژه امپریالیستی است که به نام مردم و علیه آنها جهت تأمین منافع امپریالیستها بر روی کار آورده شده و درست به همین دلیل است که در هر گره گاه بحرانی ای در تاریخ حیاتش، و هر زمان که با خطر ضربه خوردن و سقوط به دست توده ها مواجه بوده، دستهای غیبی "الله" یعنی امپریالیستها به نجاتش آمده و موجودیت استثمارگرانه و سرکوبگرانه اش را حفظ کرده اند.

اما هر جا که ظلم هست مبارزه هم هست. کشور ما از بدو روی کار آمدن رژیم جمهوری اسلامی دستخوش یک مبارزه طبقاتی بی امان بین کارگران و زنان و جوانان و توده های ستمدیده از یک سو و رژیم مزدور جمهوری اسلامی از سوئی دیگر بوده است. آخرین نمودارهای این مبارزه طبقاتی، قیام های خونین ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ برای سرنگونی رژیم حاکم می باشند که در جریان آن توده ها به مراکز ستم و سرکوب رژیم در بیش از ۱۶۰ شهر حمله برده و کوشیدند تا خود را برای مقابله با نیروهای سرکوب مسلح کنند. در جریان این قیام ها، طبق آمار رسمی بیش از ۱۵۰۰ تن از تظاهر کنندگان با آتش نیروهای سرکوبگر کشته و هزاران تن دستگیر و به سیاهچالها فرستاده شدند.

تجربه ایران به عنوان یک کشور تحت سلطه امپریالیسم و تحت حاکمیت رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی و دیکتاتوری مطلق العنان این رژیم که تحمل کوچکترین مخالفت و تشکل مستقل کارگران و زحمتکشان را ندارد، ثابت کرده که همانطور که توده ها در مبارزاتشان نشان داده اند، تنها راه رهایی مردم، مبارزه مسلحانه توده ایست که مسیر آن با تشکیل هسته های مسلح توسط روشنفکران و کارگران پیشرو آغاز می شود. تنها در این مسیر است که طبقه کارگر به عنوان انقلابی ترین طبقه امکان بسیج و متشکل شدن می یابد و می تواند رهبری مبارزات ضد امپریالیستی مردم ما را با هدف نابودی نظام سرمایه داری در ایران و برقراری سوسیالیسم بر عهده بگیرد و شعار مردم ما یعنی "نان، کار، مسکن، آزادی و استقلال" را متحقق کند.

مرگ بر امپریالیسم و ارتجاع در هر شکل آن!

پیروز باد انقلاب! زنده باد سوسیالیسم!

چریکهای فدائی خلق ایران

مارچ ۲۰۲۱

به نقل از: پیام فدائی، ارگان چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۲۶۱، فروردین ماه ۱۴۰۰